

ရောင်နီသက်လွင်

ဘီလေး

အခန်း(၁)

ဘီလေးသည် နှစ်ဆယ့်ခြောက် ဆိုဒ်အရွယ် BSA တရုတ်နိုင်ငံထုတ်
စက်ဘီးကလေး ဖြစ်သည်။ ။

အခန်း(၂)

"ဘော် ဘူ ဘော်"

မြစ်ကွေ့ဘက်မှ ထွက်ပေါ်လာသည့် ဥဩသံကို ကြားလိုက်ရသည်။ ။
ဆိပ်ခံတွဲပေါ်က လူများ ထိုင်နေရာမှ လူးလဲ ထကုန်ပြီ။ အချိန်ကလည်း
ညကိုးနာရီကျော် ရှိပြီ။ နယ်မြို့လေး ဖြစ်တာကြောင့် ယခုလို အချိန်မျိုး
ဆိုလျှင် တိတ်ဆိတ် နေတတ်သည်။ ။ သို့သော် ရန်ကုန်မှ လာသည့် တစ်
စီးတည်းသော ဧရာဝတီသင်္ဘောကို မျှော်လင့်ချက် အမျိုးမျိုးဖြင့် စောင့်
နေကြသော လူတန်းစား များ စွာက သည် အချိန်မျိုးကို အများ နည်းတူ
မနားနိုင်သေး။ နွေမိုးဆောင်း ရာသီမရွေး သည် အချိန် သည် နေရာမှာ
အမြဲ လူစည်ကား နေတတ်သည်။ ။

မကြာခင် တစ်ဘက်ကို အမြဲစောင်းနေတတ်သည့် ပုံစံနှင့် ပျင်းရိ

လေးကွေးစွာ မောင်းနှင်လာသော ဧရာဝတီ သင်္ဘောကြီးက ခရာတွတ်သံ ဆူညံစွာဖြင့် ကမ်းကပ်ဖို့ ပြင်လေပြီ။ သင်္ဘော၏ အားကောင်းသော ဆလိုက်မီးရောင်က ဆိပ်ခံတွဲပေါ်သို့ ထိုးကျလာပုံက ကြည့်ဖူးသော မိုက်ကယ်ဂျက်ဆင်၏ စတိတ်ရှိုးကို ဘာရယ်မဟုတ် အမှတ်ရမိသည်။ ။

ရေကျချိန် ဖြစ်သောကြောင့် ထုံးစံအတိုင်း သင်္ဘောဦးကို ရေဆန်သို့ လှည့်ပြီး ဆိပ်ခံ စီဘီတွဲသို့ ဘေးတိုက်ယှဉ်၍ တဖြည်းဖြည်း ကပ်လာခဲ့သည်။ ။ သင်္ဘောက ဆိပ်ခံစီဘီတွဲနှင့် လူတစ်ခုနစ်စာ အရောက်သာ ရှိသေးသည် လူတချို့က သင်္ဘောထံ ခုန်ကူးသွားကြပြီး ...

"ဆိုက္ကား သွားကြဦးမလား ဆိုက္ကား သွားမယ်"

"ပစ္စည်း သယ်ကြဦးမလား"

"အမေရေ ... မောင်လေး လက်ကိုတွဲထား ... ဖြည်းဖြည်း လုပ်ပါဟ ... မတိုးနဲ့ လေ ... အို ... ဟင် ... "

အသံပေါင်းစုံ နားထဲ ဝင်လာပါတော့သည်။ ။ ကျွန်တော်နှင့် အော်ကျော်တင့်က လူငယ်ပီပီ လူအုပ်ထဲ ငုံတိုးတိုးကာ သင်္ဘော၏ လက်မှတ်ရောင်းသည့် အခန်းကို ပြေးသွားလိုက်သည်။ ။ ဧရာဝတီ သင်္ဘောများ ၏ လက်မှတ်ရောင်းသည့် အခန်းသည် အများအားဖြင့် စက်ခန်းဘေး သင်္ဘော အလယ်လောက်တွင် ရှိသည်။ ။ အခန်းသို့အရောက် ထုံးစံအတိုင်း စားပွဲခုံအောက်တွင် စက္ကူအလိပ်ကြီး နှစ်လိပ်အား တစ်ယောက်တစ်လိပ် ထမ်းကာ ကမ်းပေါ်ပြန်တက် လာခဲ့သည်။ ။

ကမ်းပေါ်အရောက် မီးအား ကောင်းကောင်း နှင့် ထွန်းထားသော လက်မှတ်ရုံထဲသို့ နှစ်ယောက်သား အလျင်အမြန် ဝင်လိုက်ပြီး ပခုံးပေါ်မှ စက္ကူလိပ်ကို ပစ်ချလိုက်သည်။ ။ ထို့နောက် စက္ကူလိပ်ကို စည်းထားသော ပါကင်ကြိုးကို အသင့်ပါလာသော ခဲတံချွန်သည့် ဓားလေးနှင့် ဖြတ်လို

က်ချိန် ဝေါခနဲ ပြေကျသွားသော စက္ကူများကို စတင်၍ အထပ်လိုက် စီရလေသည်။ ။

ကျွန်တော်တို့ စီနေသော အရာကား အခြားမဟုတ်။ ကြေးမုံ သတင်းစာနှင့် မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာ စာရွက်များ ဖြစ်၏။ ယနေ့ထုတ် သတင်းစာသည် ကျွန်တော်တို့ နယ်မြို့သို့ သင်္ဘောစီးပြီး ယခုလို အချိန်မှ ရောက်လာခဲ့သည်။ ။ ရောက်လာသည့် သတင်းစာများကို ကျွန်တော်တို့ ကညတွင်းချင်း လိုက်ပို့ပေးရသည်။ ။

"ဟေ့ကောင်လေးတွေ အမြန်လုပ် မီးပိတ်ပြီး ငါတို့ အိပ်တော့မယ်"

လှမ်းပြောသည့် လူကြီးကို နှစ်ယောက်သား ရယ်ပြလိုက်ပြီး သတင်းစာကို ပွေ့ကာ ရပ်ထားသည့် ဘီလေးဆီ အရောက် ပြေးကြသည်။ ။ စောစောက ဆူညံနေသော ပတ်ဝန်းကျင်က တိတ်ဆိတ် သွားခဲ့သည်။ ။ ခပ်စောင်းစောင်း ဧရာဝတီ သင်္ဘောကြီးက တိတ်ဆိတ်စွာဖြင့် အနားယူသွားချေပြီ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သာ အခုအချိန်မှ အလုပ် စချေပြီ။ ဘီလေးအနား အရောက်တွင် အောင်ကျော်တင့်က ပွေ့လာသော သတင်းစာများကို အရှေ့ခြင်းထဲသို့ ထည့်လိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်က တချို့ တစ်ဝက်သော သတင်းစာများကို ကျစ်နေအောင် လိပ်ပြီး ကယ်ရီယာခုံကို ခွထိုင် လိုက်ပါသည်။ ။

"ကဲ ရွှေ့ပြီ သားကြီးရေ "

အောင်ကျော်တင့်၏ အသံကား တိတ်ဆိတ်သော ပတ်ဝန်းကျင်တွင် သိသိသာသာ ကျယ်လောင်သွားသည်။ ။ မကြာခင် ခပ်ပြေပြေ ကုန်းပေါ်သို့ ဖင်ကိုကောက်လျက် မတ်တတ်ရပ်ပြီး အားစိုက်ကာ သူနင်းလိုက်သည်။ ။ ကျွန်တော်သာ မှ င်အနံ့နှင့် စက္ကူအနံ့တွေကြား တစ်ချက်တစ်ချက် ယိမ်းသွားသည့် ဘီလေးအနောက် ကယ်ရီယာ ခုံပေါ်တွင် ကျွမ်းကျင် ပိုင်

နိုင်စွာ သတင်းစာများ ဆက်ပြီး ကျစ်နေအောင် လိပ်နေရသည်။ ။ ပတ်ဝန်းကျင်က အေးစိမ့်စိမ့် လေသည် ပျင်းတွဲတွဲ တိုက်နေပြီး အဝေးက ခွေးဟောင်းသံက ကျွန်တော့်နားထဲ ရှင်းလင်း ပြတ်သားစွာ ဝင်လာသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်၏ အလုပ်ချိန်လေးသည် တိတ်ဆိတ်နေသည်။ ။ အေးချမ်းနေသည်။ ။ လူရှင်းလူပြတ်ပြီး မှောင်နေသည်။ ။ နှစ်ယောက်ကြားမှ အသက်ရှူသံ ပြင်းပြင်း ကြားနေရသည်။ က လွဲလျှင် သူကဘီလေးကို နင်းနေသည်။ ကျွန်တော်က ကယ်ရီယာခုံမှ မဆင်းပဲ သတင်းစာလိပ်များကို ဘယ်ညာလမ်းဘေး ခြံဝင်းတွေ အထဲသို့ မလွဲအောင် ပစ်ထည့် နေလိုက်သည်။ ။ သူငယ်ချင်း အောင်ကျော်တင့်က သတင်းစာယူသည့် အိမ်ခြံများ အနီး နီးသထက် နီးအောင်တော့ ဘီလေးကို ကပ်နင်းပေးသည်။ ။

"ရုန်းပါဟ ဘီလေးရ အချိန် မနည်းတော့ဘူး။"

ကျွန်တော် စကားကြောင့် အောင်ကျော်တင့်က ချွေးသံ တရွဲ့ရွဲ့နှင့် စကားတုံ့ပြန်သည်။ ။

"သူလည်း ပြေးနေတာပဲ ငါလည်း နင်းနေတာပဲ မပူပါနဲ့ ကွာ ထုံးစံအတိုင်း ဆယ်နှစ်နာရီခွဲတော့ ငါတို့ အိမ်ပြန် ရောက်ပါတယ်ကွ"

ထုံးစံကို ကျွန်တော်သိသည်။ ။ သိုသော့ ကျွန်တော် စာမကျက်ရသေး။ အချစ်ဆုံး သူငယ်ချင်း ဖြစ်သောကြောင့် ဒီလိုမျိုး ကူညီနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ သူငယ်ချင်း အောင်ကျော်တင့်ကတော့ ကျောင်း မတက်တော့ပေ။ ကျွန်တော်သာ နဝမတန်းကို တက်ရောက်နေသည့် ကျောင်းသား တစ်ယောက် ဖြစ်သည်။ ။ ဒီလိုနှင့် ညက ပို၍ မှောင်မိုက် လာသည်။ ။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လမ်းဘေး ဝါကြင့်ကြင့်မီးတိုင်က အလင်းရောင်မှ လွဲ၍ မြို့လေးက ငြိမ်သက် အိပ်မောကျနေသည်။ ။ ဆောင်းကူးကာစ ဖြ

စံသောကြောင့် ညက အေးတတ်ဖို့ သင်ယူနေတဲ့ ပုံစံမျိုးသာ ရှိသည် ။ ကျွန်တော်တို့ ကို စောင့်နေသော သတင်းစာ ဝါသနာရှင်ကြီးများ တော့ ခြံဝနှင့် ခြံထဲတွင် တွေ့ရသည် ။ တစ်ခါတလေ စောင့်ရင်းပင် ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် အိပ်ပျော်နေတတ် သေး၏။ ထိုအခါမျိုးတွင် ရင်းနှီးနေပြီ ဖြစ်သောကြောင့် ကျွန်တော်က တမင် လူကိုမှန်အောင် သတင်းစာနှင့် ပစ်ပြီး နှိုးထားတတ်ခဲ့သည် ။ ထူးခြားသည် က သတင်းစာကို စောင့်နေတတ်သော သူများမှာ အသက် ငါးဆယ်ဝန်းကျင် အရွယ်များ သာ ဖြစ်နေ၏။

သည် လိုနှင့် ညက ခေါက်ရိုးကျိုးခဲ့ပြီ။ နာကျင် ညောင်းညာနေသော လက်မောင်းမှ အရသာကြောင့် ယခုည ပစ်စရာ သတင်းစာ ကုန်လောက်ပြီ ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်လိုက်၏။ စက်ဘီး၏ အရှေ့ခြင်းထဲမှ လက်ကျန် သတင်းစာကလည်း သိပ်မရှိတော့ပေ။

"ပြန်မယ် သူငယ်ချင်းရေ"

ဘရိတ်ဆွဲပြီး အသံပြုလိုက်သည့် သူငယ်ချင်း အောင်ကျော်တင့်၏ အသံကြောင့် ကျွန်တော်လည်း နောက်ကယ်ရီယာခုံမှ ဆင်းလိုက်သည် ။

"ကဲ ဘီလေးရေ ငါနဲ့ ဆက်ခိုးတာပေါ့ "

ထုံးစံအတိုင်း ကျွန်တော်က အပြန်လမ်းကို စက်ဘီး နင်းရသည် ။ သူက အနောက်မှ ထိုင်ပြီး ကျွန်တော့်ခါးကို ဖက်၍ ငိုက်ပြီး ထိုင်လိုက်တော့မည်။ စက်ဘီးကို နင်းသည် မှ မကြာသေး နောက်ကယ်ရီယာက ဟောက်သံ ကြားနေရပြီ။ ကြုံသလို အိပ်တတ်သည့် သူအကျင့်နှင့် ကျင့်သားရနေသော အလုပ်ကြောင့် စက်ဘီးပေါ်တွင် ကျွန်တော့် သူငယ်ချင်းလေးမှာ ပြုတ်မကျအောင် အိပ်တတ်သေး၏။ စက်ဘီးကို မနှေးမမြန် ကျွန်တော် နင်းနေလိုက်သည် ။

နောက်က သူ့ကိုစလိုလျှင် စက်ဘီးဟန်တယ်ကို ဘယ်ညာလူး၍ လန့်တတ် သေးသည်။ သို့သော် ထုံးစံအတိုင်း သူသိချင် သိလိမ့်မည် ကျွန်တော့်ကျောကို အမှီမပြတ်ခဲ့ပေ။ ကျွန်တော်သာ သန်းခေါင်ကျော်ညှစ်လမ်းမထက်မှာ တစ်စီးတည်း စိတ်လွတ် ကိုယ်လွတ်နှင့် စက်ဘီးကို နင်းနေလိုက်ပါသည်။ ။

ကျွန်တော်သည် စက်ဘီးနင်းရသော အရသာကို အင်မတန်မှ နှစ်သက်သည်။ သို့သော် ကံမကောင်းစွာပဲ အိမ်တွင် စက်ဘီးမရှိ။ စက်ဘီး လိုချင်သော်လည်း အိမ်က မဝယ်ပေးနိုင်သေးပေ။ ကျွန်တော် ကျောင်းသွားလျှင် အနိမ့်ဆုံးတော့ သည် လို တရုတ် ဘီအက်စ်အေ ဘီးလေးတော့ စီးပြီး ကျောင်းသွားချင်ခဲ့သည်။ ။ ဤဘီးကလေးသည် တရုတ်ဘီး ဆိုသော်ငြား မာသည်။ မြန်သည် ဟု ထင်သည်။ ။

တခြားဘီး မစီးဘူးသေးသော ကျွန်တော့်အတွက် ဘီးလေးသာ အကောင်းဆုံးဟု ထင်ပါသည်။ ။ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်သည် စက်ဘီးလေးကို ဘီးလေးဟု ချစ်စနိုး နာမည် ပေးထားခဲ့၏။ ဘီးလေးသာ ကျွန်တော် ပထမဆုံး တက်ခွဖူးသော စက်ဘီးလေး ဖြစ်သည်။ ။ ဘီးလေးကို စီးရဖို့ အတွက် အခုလို သူငယ်ချင်း၏ အလုပ်ကိုကူးရင်း ကျွန်တော် စက်ဘီးစီး သင်ခဲ့ရသည်။ ။ အခုလို အိမ်ပြန်ချိန် ရောက်မှ စက်ဘီးလေးကို စိတ်ကြိုက် ခွရတော့သည်။ ။

"အောင်ကျော်တင့် သူငယ်ချင်း ထတော့ဟ အိမ်ရောက်ပြီ "

ကျွန်တော် နှိုးလိုက်မှ သူနိုးလာကာ ဘီးလေးကို တွန်းပြီး စကားတစ်ခွန်း ပြောသည်။ ။

"အေး သူငယ်ချင်း မနက် မင်းကျောင်းသွားမှ ငါလာခဲ့မယ်"

ပြောပြီး သိပ်မဝေးတော့သည့် သူ့အိမ်သို့ဘီးလေးကို ယိုင်ထိုးနေအောင်

င် နင်းသွားတာကို ကြည့်ပြီး ကျွန်တော်အိမ်ထဲသို့ တိတ်ဆိတ်စွာ ဝင်လာ
ခဲ့ပါတော့သည်။ ။
